

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De dignitate Sacramenti, & statu sacerdotali. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

3. Multa namque bona largitus es, & adhuc sapius largiris in Sacramento dilectis tuis deuotè communicantibus, Deus meus, susceptor anima mea, reparator infirmitatis humanae, & totius dator consolationis internae. Nam multam ipsis consolationem, aduersus variam tribulationum infundis, & de imo deiectionis propriae, ad spem tuae protectionis erigis, atque noua quadam gratia eos intus recreas & illustras: vt qui anxij primùm & sine affectione, se ante communionem senserant: postea refecti cibo potuque caelesti, in melius se mutatos inueniant. Quod idcirco cum electis tuis dispensanter agis, vt veraciter agnoscant, & patenter experiantur, quantum infirmitatis ex seipsis habeant, & quid bonitatis ac gratiae ex te consequantur. Quia ex semetipsis frigidi, duri, & inuototi; ex te autem feruentes, alacres, & deuoti esse merentur. Quis enim ad fontem suauitatis humiliter accedens, non modicū suauitatis inde reportat? Aut quis iuxta copiosum ignem stans, non parum caloris inde percepit? Et tu fons es semper plenus & superabundans, ignis iugiter ardens & nunquam deficiens.

Isaia 12.
Leuit. 6.

4. Vnde si mihi non licet haurire de plenitudine fontis, nec vsque ad satietatem potare; apponam tamen os meum ad foramen caelestis fistulae, vt saltem modicam inde guttulam capiam, ad refocillandam sitim meam, & non penitus exarescam. Et si necdum totus caelestis & tam ignitus, vt Cherubin & Seraphin esse possum; conabor tamen deuotioni insistere, & cor meum praeparare, vt vel modicam diuini incendij flammam, ex humili sumptione viuifici Sacramenti conquiram. Quicquid autem mihi deest Iesu bone, Saluator sanctissime, tu pro me supple benignè ac gratiosè, qui omnes ad te dignatus es vocare, dicens: *Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos.*

Genes. 3.

5. Ego quidem laboro in sudore vultus mei, dolore cordis torqueor, peccatis oneror, tentationibus inquietor, multis malis passionibus implicor & premor: & non est, qui adiuuet: non est, qui liberet & saluum faciat, nisi tu Domine Deus saluator meus, cui committo me & omnia mea, vt me custodias & perducas in vitam aeternam. Suscipe me in laudem & gloriam nominis tui, qui corpus tuum & sanguinem, in cibum & potum mihi paraasti. Praesta Domine Deus salutaris meus, vt cum frequentatione mysterij tui, crescat meae deuotionis affectus.

CAPVT V.

De dignitate Sacramenti, & statu sacerdotali.

VOX DOMINI.

1. **S**I haberes Angelicam puritatem, & sancti Ioannis Baptistae *Matth. 11.*
sanctitatem, non esses dignus hoc Sacramentum accipere,
nec

nec tractare. Non enim hoc meritis debetur hominum, quod homo consecret & tractet Christi Sacramentum, & sumat in cibum panem Angelorum. Grande mysterium, & magna dignitas sacerdotum; quibus datum est, quod Angelis non est concessum. Soli namque Sacerdotes, rite in Ecclesia ordinati, potestatem habent celebrandi, & corpus Christi consecrandi. Sacerdos quidem minister est Dei utens verbo Dei per iussionem & institutionem Dei; Deus autem ibi principalis est auctor, & invisibilis operator, † cui subest omne, quod voluerit, & paret omne, quod iusserit.

Psal. 77.

* *Genes. 1.*
Psal. 148.
& Rom. 8.

2. Plus ergo credere debes Deo omnipotenti in hoc excellentissimo Sacramento, quam proprio sensui, aut alicui signo visibili. Ideoque, cum timore & reuerentia ad hoc opus est accedendum. Attende tibi, & vide cuius ministerium tibi traditum est per impositionem manus Episcopi. Ecce sacerdos factus es, & ad celebrandum consecratus. Vide nunc, ut fideliter & deuotè in suo tempore Deo sacrificium offeras, & teipsum irreprehensibilem exhibeas. Non alleuiasti onus tuum, sed arctiori iam alligatus es vinculo disciplinae, & ad maiorem teneris perfectionem sanctitatis. Sacerdos omnibus virtutibus debet esse ornatus, & alijs bonæ vitæ exemplum præbere. Eius conuersatio, non cum popularibus & communibus hominum vijs, sed cum Angelis in caelo, aut cum perfectis viris in terra.

1. Tim. 4.

Phil. 3.

Heb. 5.

3. Sacerdos sacris vestibus indutus, Christi vices gerit, ut Deum pro se & pro omni populo, suppliciter & humiliter roget. Habet ante se & retro dominicæ crucis signum, ad memorandam iugiter Christi passionem. Ante se crucem in casula portat, ut Christi vestigia diligenter inspiciat, & sequi seruenter studeat. Post se cruce signatus est, ut aduersa qualibet ab alijs illata, clementer pro Deo toleret. Ante se crucem gerit, ut propria peccata lugeat. Post se, ut aliorum etiam commissa per compansionem defleat, & se medium inter Deum & peccatorem, constitutum esse sciat. Nec ab oratione & oblatione sancta torpescat, donec gratiam & misericordiam impetrare mereatur. Quando sacerdos celebrat, Deum honorat, Angelos lætificat, Ecclesiam adificat, viuos adiuuat, defunctis requiem præstat, & sese omnium bonorum participem efficit.

CAPVT VI.

Interrogatio de exercitio ante communionem.

VOX DISCIPULI.

1. **C**vm tuam dignitatem, Domine, & meam vilitatem penso, valdè contremisco, & in meipso confundor. Si enim non accedo, vitâ fugio; & si indignè me ingestero, offensam incurro.

Quid